Lietas Nr. 11390023317
Lietas arhīva Nr. K37-0149-17/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2017.gada 13.jūnijā

Tukuma rajona tiesa,
tiesnese A.Kasakovska,
piedaloties prokurorei S.Janševskai,
aizstāvim G.Barakam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1]panta.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Tukuma rajona tiesa 2017.gada 13.janvārī lietā Nr.3-12/0002 pieņēma lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, ar kuru /pers. A/ noteikti pienākumi: atstāt mājokli /adrese/, Engures novadā, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/ un aizliegts atgriezties un uzturēties šajā mājoklī; aizliegts atrasties tuvāk par 50 metriem mājoklim /adrese/, Engures novadā; aizliegts satikies ar /pers. B/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuāli saskari. /pers. A/ 2017.gada 19.janvārī brīdināts par kriminālatbildību, ja netiks ievēroti tiesas noteiktie aizliegumi.

/pers. A/ 2017.gada 30.martā ap pulksten 21.30 ignorēja tiesas noteiktos pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļus, ieradās pie /pers. B/ /adrese/ iegāja /pers. B/ dzīvesvietā un izraisīja strīdu.

Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesa secina, ka krimināllieta /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1]panta, izskatāma atbilstoši Kriminālprocesa likuma 464.pantam, jo apsūdzētais /pers. A/ atkārtoti nav ieradies uz tiesas sēdi, elektroniski paziņojis par lietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās, tiesas sēdē piedalās aizstāvis (lietas 46.,47.lapa).

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pilnīgi pierādīta ar visu tiesas izmeklēšanā pārbaudīto pierādījumu kopumu: ar liecinieces liecībām, rakstveida pierādījumiem, kas apstiprinās arī ar apsūdzētā liecībām pirmstiesas procesā.

Ar Tukuma rajona tiesas 2017.gada 13.janvāra lēmuma norakstu pierādīts, ka /pers. A/ noteikti pienākumi: atstāt mājokli /adrese/, Engures novadā, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/ un aizliegts atgriezties un uzturēties šajā mājoklī; aizliegts atrasties tuvāk par 50 metriem mājoklim /adrese/, Engures novadā; aizliegts satikies ar /pers. B/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuāli saskari (lietas 25.-28.lapa).

/pers. A/ 207.gada 19.janvārī rakstiski apliecinājis, ka ir iepazīstināts ar Tukuma rajona tiesas 2017.gada 13.janvāra lēmuma būtību, viņam saprotami ar tiesas lēmumu noteiktie un uzliktie ierobežojumi un aizliegumi, viņš brīdināts par kriminālatbildību par šo noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu (lietas 29.lapa).

Ar liecinieces /pers. B/ liecībām pierādīts, ka 2017.gada 30.martā /pers. A/ ieradās viņas dzīves vietā /adrese/, ar ieganstu paņemt drēbes, lai ietu uz bērēm, palika viņas dzīvoklī, pēc tam lietoja alkoholiskos dzērienus, bija agresīvs. Pieļauj, ka kaimiņi izsauca policiju, jo pašai bijis bail no viņa.

/pers. C/ un /pers. D/ 2017.gada 31.marta iesniegums Engures novada pašvaldības policijai liecina, ka /pers. A/ 2017.gada naktī no 30.uz 31.martu atradies /pers. B/ dzīvoklī /adrese/, kur pulksten 01.30, atrodoties alkohola reibumā, skaļi bļaustījies, traucējot apkārtējo iedzīvotāju naktsmieru (lietas 9.lapa).

A r /pers. A/ liecībām pirmstiesas procesā, kuras pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktam (lietas 17., 22.lapa), apstiprinās, ka 2017.gada 30.martā atbraucis pie /pers. B/, lai paņemtu savas mantas un parunātos, tādēļ ap pulksten 21.30 atradies pie /pers. B/ viņas dzīvesvietā Engures novada /adrese/, neskatoties uz Tukuma rajona tiesas pieņemto lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Apzinājies, ka pārkāpj tiesas noteiktos aizliegumus, jo 2017.gada 19.janvārī iepazinies ar tiesas lēmumu, ko apliecinājis ar savu parakstu. P ie /pers. B/ palicis līdz 2017.gada 3.aprīlim, kad sācis lietot alkoholu un viņu /pers. B/ dzīves vietā aizturējuši policijas darbinieki. Notikušo slikti atceras, jo bijis alkohola reibumā, atceras, ka neiespaidojis /pers. B/, nav uzvedies agresīvi, bijis tikai neliels mutisks konflikts.

Tiesa uzskata, ka visu tiesas izmeklēšanā pārbaudīto pierādījumu kopums pilnīgi apstiprina apsūdzību, to, ka, 2017.gada 30.martā /pers. A/, būdams informēts par viņam noteiktajiem ierobežojumiem, ļaunprātīgi nepildīja Tukuma rajona tiesas 2017.gada 13.janvāra nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību – 2017.gada 30.martā ap pulksten 21.30 ignorēja tiesas noteiktos pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļus un ieradās pie/pers. B/ /adrese/ Engures novadā, iegāja /pers. B/ dzīvesvietā un izraisīja strīdu, ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par šo faktu.

/pers. A/ liecībās norādītie apstākļi, ka viņš neatceras visu notikušo, ka neuzvedies agresīvi, neiespaidojis /pers. B/, bijis tikai mutisks konflikts, neietekmē noziedzīga nodarījuma sastāva esamību. Neatkarīgi no uzvedības veida /pers. A/, ierodoties pie /pers. B/, ieejot viņas dzīvoklī, ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, nepildīja lēmumā noteiktos aizliegumus.

Tiesa kvalificē /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 168.[1]panta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši šīs normas trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Ar IeM Informācijas centra Sodu reģistra izziņu pierādīts, ka ar Aizkraukles rajona prokuratūras prokurora 2016.gada 7.marta priekšrakstu par sodu /pers. A/ sodīts ar piespiedu darbu uz 60 stundām, piespiedu darbs nostrādāts 2016.gada 18.aprīlī, sodāmība nav dzēsta. Ar Tukuma rajona prokuratūras prokurora 2017.gada 28.aprīļa priekšrakstu par sodu /pers. A/ sodīts ar piespiedu darbu uz 100 stundām (lietas 52.-54.,

57.-61. lapa).

2017.gada 12.janvārī /pers. A/ tiesāts Nīderlandes Karalistē ar ieslodzījumu 1 mēnesi, nosacītu sodu, probācijas uzraudzību 2 gadiem, ko tiesa vērtē kā /pers. A/ raksturojošas ziņas (lietas 32.-34.lapa).

No liecinieces /pers. B/ liecībām secināms, ka /pers. A/ pēc vecāku šķiršanās dzīvojis pie vecmammas, audzis bez viņiem, kas ietekmējis viņa personības veidošanos.

No apsūdzētā sniegtajām ziņām secināms, ka viņš ir nodarbināts Nīderlandē (lietas 47.lapa).

Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta nosacījumiem, klasificējams kā kriminālpārkāpums, par kura

izdarīšanu Krimināllikuma 168.[1]panta sankcija paredz īslaicīgu brīvības atņemšanu vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms likumā paredzētais sods īslaicīga brīvības atņemšana.

Tiesas ieskatā nav piemērojams sabiedrībā izciešamais sods piespiedu darbs, jo /pers. A/ bijis noteikts piespiedu darbs, taču viņš turpinājis izdarīt noziedzīgus nodarījumus, kas liecina, ka šis soda veids nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi.

Kā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli noziedzīgajā nodarījumā saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa vērtē to, ka apsūdzētais ir savu vainu vaļsirdīgi atzinis un izdarīto nožēlo.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktam, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido recidīvu.

Ar Tukuma rajona prokuratūras prokurora 2017.gada 28.aprīļa priekšrakstu /pers. A/ noteikts sods, piespiedu darbs uz 100 stundām.

Galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro, piekto daļu, pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, jo šis noziedzīgais nodarījums izdarīts pirms prokurora priekšraksta par sodu stāšanās spēkā. Soda termiņā ieskaitāms prokurora priekšrakstā norādītais izciestais sods, 16 piespiedu darba stundas.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļai piespiedu darbs izpildāms patstāvīgi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto, piekto daļu īslaicīgas brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms /pers. A/ aizturēšanas laiks no 2017.gada 3.aprīļa līdz 5.aprīlim.

Drošības līdzeklis /pers. A/ atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Tiesas sēdē pēc norīkojuma apsūdzētā /pers. A/ aizstāvībai piedalījās zvērināts advokāts G.Baraks, kurš iesniedza tiesai paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā, piedalīšanos tiesas sēdē.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.pantam, 2009.gada 22.decembra MK noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" pēc iesniegtā paziņojuma par juridiskās palīdzības sniegšanu, piedalīšanos tiesas sēdē pēc tiesas norīkojuma, zvērinātam advokātam G.Barakam no valsts līdzekļiem izmaksājami EUR 50. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu šo izdevumu samaksa valsts labā uzliekama apsūdzētajam /pers. A/.

No apsūdzētā sniegtajām ziņām secināms, ka viņam ir regulāri ienākumi, nav piemērojamas Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētās tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 531. pantu,

Tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 168.[1]panta un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro, piekto daļu pilnīgi saskaitīt šo sodu ar Tukuma rajona prokuratūras prokurora 2017.gada 28.aprīļa priekšrakstā noteikto, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi, piespiedu darbu uz 100 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu īslaicīgas brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2017.gada 3.aprīļa līdz 2017.gada 5.aprīlim.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ieskaitīt piespiedu darbu soda termiņā izciesto sodu, 16 piespiedu darba stundas.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļai piespiedu darbu izpildīt patstāvīgi.

Drošības līdzekļus – uzturēšanās noteiktā vietā – /adrese/, aizliegumu tuvoties /pers. B/ un aizliegumu atrasties tuvāk par 50 metriem /adrese/, negrozīt.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos procesuālos izdevumus EUR 50 (piecdesmit *euro*) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību kriminālprocesā, nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese A.Kasakovska